

Net Als Een Kind

Frank Boeijen

Ik liep door het park met mijn dochter
We stonden stil bij een boom
Ineens was zij verdwenen en ik zocht haar
Ze had zich verscholen in een droom

Omdat ik haar niet zag
Wou ik dat ik weer ogen had
Net als een kind

Ik liep door een straat met mijn vader
We stonden stil bij een raam
En in het duister van de kamer
Fluisterde iemand zacht zijn naam

Omdat ik niemand zag
Wou ik dat ik weer ogen had
Net als een kind

Ik zag een soldaat op een foto
In een stukgeschoten stad
En de film stopte de kogel
Die hij net geschoten had

Omdat hij niets meer zag
Wou ik dat hij weer ogen had
Net als een kind
Net als een kind
Net als een kind
Net als een kind